

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Călărași — Rumunia) — SC Volksbank România SA przeciwko Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

(Sprawa C-602/10) ⁽¹⁾

(Ochrona konsumentów — Umowy o kredyt konsumencki — Dyrektywa 2008/48 — Artykuły 22, 24 i 30 — Uregulowania krajowe służące transpozycji tej dyrektywy — Zastosowanie do umów nienależących do przedmiotowego i czasowego zakresu zastosowania tej dyrektywy — Obowiązki nieprzewidziane w tej dyrektywie — Ograniczenie prowizji bankowych przysługujących pożyczkodawcy — Artykuły 56 TFUE, 58 TFUE i 63 TFUE — Obowiązek ustanowienia w prawie krajowym właściwych i skutecznych procedur pozasądowego rozwiązywania sporów)

(2012/C 287/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Judecătoria Călărași

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SC Volksbank România SA

Strona pozwana: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași (CJPC)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Judecătoria Călărași — Wykładnia art. 22 ust. 1, art. 24 ust. 1 i art. 30 ust. 1 dyrektywy 2008/48 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66) — Wykładnia art. 56, 58 i art. 63 ust. 1 TFUE — Stosowanie rationae temporis krajowych przepisów transponujących — Nieprzestrzeganie obowiązku ustanowienia właściwych i skutecznych procedur pozasądowego rozwiązywania sporów — Stosowanie rationae materiae krajowych przepisów transponujących — Dodatkowe obowiązki ciężące na instytucjach kredytowych, nieprzewidziane w dyrektywie

Sentencja

1) Wykładni art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/48 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby przepisy krajowe służące transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego obejmowały swoim zakresem przedmiotowy umowy o kredyt, takie jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym i których przedmiotem jest udzielanie kredytu zabezpieczonego nieruchomością, pomimo że takie umowy są na mocy art. 2 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy wyraźnie wyłączone z przedmiotowego zakresu jej stosowania.

2) Wykładni art. 30 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby przepisy krajowe służące transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego określały swój czasowy zakres zastosowania w ten sposób, iż mają one zastosowanie również do umów o kredyt spornych w postępowaniu przed sądem krajowym, które są wyłączone z przedmiotowego zakresu stosowania tej dyrektywy i które obowiązywały w dniu wejścia w życie rzeczonych przepisów.

3) Wykładni art. 22 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby przepisy krajowe służące transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego nakładały na instytucje kredytowe obowiązki nieprzewidziane przez tę dyrektywę w zakresie rodzajów prowizji, które instytucje te mogą pobierać w ramach umów o kredyt konsumencki wchodzących w zakres stosowania tych przepisów.

4) Wykładni zasad traktatowych z dziedziny swobody świadczenia usług należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego zakazującym instytucjom kredytowym pobierania pewnych prowizji bankowych.

5) Wykładni art. 24 ust. 1 dyrektywy 2008/48 należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu stanowiącemu część przepisów krajowych służących transpozycji dyrektywy 2008/48, które w dziedzinie sporów dotyczących kredytów konsumenckich umożliwia konsumentom zwrócenie się bezpośrednio do organu ochrony konsumenta, mogącego następnie nałożyć na instytucje kredytowe kary za naruszenie tych przepisów krajowych, bez konieczności uprzedniego skorzystania z procedur pozasądowych przewidzianych przez prawo krajowe dla rozwiązywania tego rodzaju sporów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 19.03.2011

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Südzucker AG (C-608/10), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11), Fleischkontor Moksel GmbH (C-23/11) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawy połączone C-608/10, C-10/11 i C-23/11) ⁽¹⁾

(Rolnictwo — Refundacje wywozowe — Błędne wskazanie eksportera w zgłoszeniu wywozowym — Uregulowanie krajowe uzależniające uprawnienie do refundacji wywozowej od wpisania wnioskodawcy jako eksportera w zgłoszeniu wywozowym — Sprostowanie zgłoszenia wywozowego po zwolnieniu towarów)

(2012/C 287/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg